

mere radikale og maaske mere rationelle Forslag (f. Ex. Professor Lorimer i hans »Constitutionalism of the Future«, hvorefter enkelte Personer skulle kunne afgive indtil 25 Stemmer); men selv om det belgiske System er noget svagt, har det dog i sig optaget rigtige Momenter.

Som syvende Middel anbefaler Lilly Organisationen af et stærkt Overhus. Flerstemme-Systemet er rigtigt nok, men ikke tilstrækkeligt; et Supplement er nødvendigt, og Supplementet er: et stærkt Overhus. At Bevægelsen for Tiden ikke gaar i Retning af at styrke, men tværtimod af at svække Overhusene, ved han selvfølgelig. Men han trøster sig: den sociale Strøm løber ikke i lige Linje. Tværtimod, som skrevet staar: »inest in humanis rebus quidam circulus«.

Gaston Deschamps: *Le Malaise de la Démocratie*. Armand Colin & Cie. Paris 1899. (363 S.).

Læsere af Lillys og Leckys Værker kunne tage Deschamps's med. Det supplerer dem. Titlen angiver tilstrækkeligt tydeligt Forfatterens Standpunkt; kun maa det tilføjes, at det er specielt franske Forhold, han har for Øje. Hvad enten man billiger eller ikke billiger hans Betragtningssmaade, maa man indrømme, at hans Bog indeholder adskillige særdeles interessante Afsnit.